

der gives i Lovudkastets § 65. Hovedtingen er, hvorvidt den Regel, som de ærede Medlemmer foreslaae, er i Overensstemmelse med Grundloven. Jeg tvivler jo ikke paa, at det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds har gjort sig dette Spørgsmaal klart og altsaa er kommen til en fuldkommen Bevidsthed om, at, naar man i Loven indsætter, at Livsfæsterne skulle i dette Tilfælde betragtes som Ciere, saa er derved ikke blot enhver Tvivl for Fremtiden forebygget, men man har ogsaa faaet en Regel, som man kan stole paa vil komme til Anvendelse; men, hvis det nu forholder sig saaledes, at Reglen ikke er stemmende med Grundloven, da hjælper det ikke at sætte den ind i Valgloven, da vil den ærede Rigsdagsmand aldeles ikke opnaae det, som forekommer ham at være saa heldigt og vigtigt. Thi en Valglovsbestemmelse, der strider imod Grundloven, forpligter Ingen; tværtimod ere alle Vedkommende forpligtede til at tilfidefatte Valglovens Bestemmelser for Grundloven. Det hedder nu i Grundlovens § 37, at det, der skal tages Hensyn til, er hvad Vedkommende svare i directe Skatter og Afgifter til Stat og Commune. Spørgsmaalet er altsaa, hvad der naturligen maa forståes ved at betale Skat til Stat og Commune. Det forekommer mig, at derpaa er der givet det rigtige Svar i Lovforslagets § 65, 1ste Stykke, saaledes som det foreligger, nemlig, at Vedkommende kun kan siges at betale det i Stat til Stat og Commune, som de betale til Stat og Commune efter Lovgivning. Derimod kan man ikke sige, at Fæsterne betale de Afgifter til Staten, der efter Lovgivningen betragtes som hvilende, ikke paa Fæsterne, men paa Cierne. Det forekommer mig altsaa, at den Bestemmelse, der foreslaaes, ikke er i Overensstemmelse med Grundloven; men, dersom det forholder sig saaledes, saa vil det ikke kunne nytte, at man vedtager dette Forslag, thi man vil derved kun fremkalde store Stridigheder. Naar der er Tale om at fortolke en Grundlovsbestemmelse, da skal man overhovedet, som jeg tillod mig at bemærke ved denne Sags 1ste Behandling, være meget varsom med at sætte Fortolkningen ind i andre Love; det hjælper egentlig Intet. Dersom Fortolkningerne ikke ere i Overensstemmelse med Grundloven, saa

kan de ikke gjøres gjældende, thi Grundloven er en Lov for alle Love.

Jeg kommer nu til de egentlige Hovedforslag under det Affnit, der er under Forhandling, nemlig de Forslag, der ere stillede under Nr. 71 og 73, og som gaae ud paa at indføre en heel ny Valgmaade med Hensyn til Valget af Valgmænd. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) sagde, at jeg havde kaldt dette Forslag, da det blev bebudet ved 1ste Behandling, grundlovsstridigt, og han meente, at denne min Udtalelse ikke var rigtig. Dersom jeg ikke mindes meget feil, saa kom jeg til den Conclusionsion, at Forslaget maatte siges at være grundlovsstridigt, igjennem en kort Paavitsning af at Forslaget, om det end ikke var i Strid med udtrykkelige Ord i Grundloven, dog maatte siges at være uoverensstemmende med den Mening, som maatte siges at være Grundlovens rette Mening, og med den Aand, som maatte siges at være Grundlovens sande Aand. Men idet jeg paa den Maade nærmere forklarede og fortolkede, hvorledes jeg vilde have dette Ord „grundlovsstridigt“ forstået, saa tilstaaer jeg, at det forundrede mig, at det ærede Medlem kunde sige, at denne min Benævnelse var urigtig, da det ærede Medlem selv senere i sit Foredrag kom til at sige netop det Selsamme, som jeg havde tilladt mig at udtale ved 1ste Behandling, om end, det skal jeg indrømme, i noget mildere Ord. Det ærede Medlem sagde nemlig ogsaa, at efter hans Formening var Forslaget ikke vel overensstemmende med, hvad der maatte anses for at være Tanken i Grundloven. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) var imidlertid langt mere haard end det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds; thi han fandt, at det var halsbrækkende at sige, at Forslaget strider imod Grundloven. Jeg antager imidlertid, at det ærede Medlem i Grunden benyttede sig af dette Udtryk som en — ja, jeg kan i dette Øieblik ikke finde noget dansk Ord — Slags Revanche eller Retorsion lige overfor det Udtryk, der var brugt om en æret Landsthingsmands Forsøg paa at paavise, at det var en nødvendig Følge af Grundloven at komme til